

služnému. Nss jest názoru, že v této normě, vyslovující zánik nároku na vdovskou pensi zcela bezpodmínečně i bez časového omezení a neobsahující zejména zmínky o tom, že by ztracené vdovské pense bylo možno později za určitých předpokladů zase nabýti, nelze naprosto shledávati právní podklad pro stanovisko stížnosti. Avšak stejně jest tomu ve příčině obou dekretů dvorské komory, jichž se stížnost dovolává, z 9. května 1804 č. 10188 dolnorak. sbírky pol. zák. a z 28. září 1830 č. 34.873, neboť oba tyto dekrety disponují podle svého kontextu výslovně jen o případě, kdy druhé manželství vdovy zaniklo úmrtím manžela. O takový případ tu nejde a proto nelze z těchto dekretů odvozovati sporného nároku stěžovatelů, i kdyby bylo lze použití jich na poměry vdovy po učiteli školy národní.

### Č. 5977.

**Horní právo. — Řízení před nss-em: I. \* Odborová organizace dělnická není legitimována stěžovati si do zrušení volby do revírní rady hornické ani tenkrát, postihuje-li zrušovací výrok volbu osoby, jež zvolena byla jako zástupce zmíněné organizace (§ 18 zák. z 29. února 1920 č. 144 Sb.). — II. Revírní úřad báňský není příslušný rozhodovati o stížnosti proti volbám do revírní rady hornické.**

(Nález ze dne 20. října 1926 č. 20.646.)

Prejudikatura: Boh. 5753 adm.

Věc: Zikmund K. v K., Josef Sch. v N., Antonín H. v K. a odborová organizace »Union der Bergarbeiter« ve Falknově (adv. Dr. Bedřich Epstein z Teplic) proti báňskému revírnímu úřadu v Karlových Varech (vrch. b. kom. Dr. Jaroslav Votruba) o volbu do revírní rady.

Výrok: Stížnost odborové organizace »Union der Bergarbeiter« odmítá se jako nepřípustná. Ke stížnosti ostatních stěžovatelů zrušuje se nař. rozhodnutí pro nezákonnost.

Důvody: Při volbě do revírní rady báňského revíru karlovarského, konané dne 25. února 1925, zvolen byl jako jediný náhradník z kandidátní listiny odborového svazu horníků »Solidarität« ve Z. Šimon St., zaměstnanec této organizace. Usnesením z 1. března 1925 prohlásila volební komise volbu tuto za neplatnou a povolala na uprázdněné místo následujícího kandidáta Zikmunda K., horníka v K. K odvolání odborové organizace »Solidarität« zrušil báňský revírní úřad v Karlových Varech nař. rozhodnutím usnesení to a uznal, že volba Šimona St. je platná.

Pojednáváje o stížnosti do rozhodnutí toho podané, musil se nss v prvé řadě zabývati otázkou legitimace stěžovatelů k podání přítomné stížnosti.

Nař. rozhodnutím byla zrušena volba Zikmunda K. za člena revírní rady. Nelze tedy pochybovati o tom, že stěžovatelé Josef Sch. a Antonín H. jako voliči a stejně Zikmund K. jako osoba, jejíž volba byla zrušena, nař. rozhodnutím ve svých právech dotčeni býti mohli. Naproti tomu nemohl nss uznati odborovou organizaci »Union der Bergarbeiter« za legitimovanou k podání přítomné stížnosti, neboť ze zák. o záv. a revír-



ních radách z 29. února 1920 č. 144 Sb. nedá se vyvoditi subj. právo odborových organisací na zachování výsledku voleb, provedených podle tohoto zákona (viz o tom nálezh. Boh. 5545 adm.), a nelze právo takové ohledně voleb do revírních rad dovozovati zejména ani z ustanovení § 18 cit. zák.; neboť zde stanoveny jen náležitosti pasivního práva volebního, tedy osobní náležitosti kandidáta členství do revírní rady, není tu však řečeno, že by zástupce odborové organisace, zvolený za člena revírní rady, v tomto kolegiu měl zasedati jako zmocněnec nebo reprezentant odborové organisace.

Slušelo proto stížnost, pokud podána jest jmenovanou odborovou organisací, odmítnouti jako nepřipustnou a přezkoumati nař. rozhodnutí jen ke stížnosti ostatních st-lů, jejichž legitimace ovšem tím, že podali stížnost společnou se stranou nelegitimovanou, zaniknouti nemohla.

Další otázkou, již bylo se nss-u zabývati, jest otázka, byl-li žal. úřad kompetentní k vydání nař. rozhodnutí. V tom směru vyslovil však tento soud již ve svém nálezh. Boh. 5753 adm. právní názor, že báhký revírní úřad není příslušným rozhodovati o stížnostech podaných do výsledku voleb revírních rad. Při názoru zde vysloveném setrval nss i v daném případě. Ježto pak i v daném případě nař. rozhodnutí jak svým obsahem tak i svou firmou jeví se jako instanční rozhodnutí o podaném odvolání, musil je nss zrušiti pro nezákonnost, aniž měl možnost zkoumati, zda a do jaké míry byl žal. úřad oprávněn korigovati výsledek provedené volby v cestě dozorčí.

#### Č. 5978.

**Technikové soukromí: \* I. O skutkové podstatě disciplinárního přestupku »porušení vážnosti stavu« podle § 19 lit. b) zák. č. 185/1920 o inženýrské komoře.**

**Řízení před nss-em: II. K výkladu § 7 zák. o ss.**

(Nález ze dne 20. října 1926 č. 20.691.)

Prejudikatura: Boh. 3608 adm.

Věc: Ing. Jaroslav H. v N. proti zemské správě politické v Praze o disciplinární nález inženýrské komory.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Na základě nálezh. nss-u Boh. 3608 adm. vydala zsp v Praze nové nyní nař. rozhodnutí, jímž opět nebylo vyhověno odvolání st-lovu z nálezu prac. sekce představenstva inženýrské komory, uvedeného v cit. nálezh. Boh. 3608.

O stížnosti té uvažoval nss takto:

Stížnost vznáší především námitku věci rozsouzené, uvádějíc, že rozhodnutím nss-u o prvé stížnosti vynesným byla věc již pravoplatně rozhodnuta. Námitku tuto nebylo lze uznati důvodnou.

Podle § 7 zák. o ss je správní úřad, jehož rozhodnutí nebo opatření bylo nss-em pro nezákonnost zrušeno, povinen učiniti další opatření, při němž jest vázán právním názorem, ze kterého nss ve svém roz-